

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 mei 2019 met nummer RvVb-S-1819-0993
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0497-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Karl MORTELMANS 2. mevrouw Christiane BELLENS vertegenwoordigd door advocaat Philippe VANDE CASTEELE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2900 Schoten, Klamperdreef 7
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHOTEN vertegenwoordigd door advocaten Floris SEBREGHTS en Christophe SMEYERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 januari 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 januari 2019 en de weigering tot intrekking van deze beslissing genomen op 25 januari 2019.

De verwerende partij heeft, bij monde van haar provinciale omgevingsambtenaar, het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten (hierna: de tussenkomenende partij) van 30 oktober 2018 niet ontvankelijk verklaard.

De tussenkomenende partij heeft aan de gemeente Schoten en de heer Ivan DIERCKX een omgevingsvergunning verleend voor het aanleggen van een fietspark. op het perceel gelegen te 2900 Schoten, Eksterdreef 8, 10 en 12, met als kadastrale omschrijving Schoten, tweede afdeling, sectie B 247 M.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 april 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 4 april 2019 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient geen nota over de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 23 april 2019.

Advocaat Philippe VANDE CASTEELE voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Christophe SMEYERS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De gemeente schoten en de heer Dierckx dienen op 6 juli 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het *“aanleggen van een fietspark”* op het perceel gelegen te 2900 Schoten, Eksterdreef 8, 10 en 12, met als kadastrale omschrijving Schoten, tweede afdeling, sectie B 247 M.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in een gebied voor dagrecreatie.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 juli tot en met 26 augustus 2018, worden 8 bezwaren ingediend.

Tijdens het, bij toepassing van de administratieve lus, opnieuw georganiseerde openbaar onderzoek dat liep van 27 augustus tot en met 25 september 2018 worden 53 bezwaren ingediend.

De verkeersconsulent adviseert op 30 augustus 2018 voorwaardelijk gunstig.

De milieudienst adviseert op 17 augustus 2018 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 30 oktober 2018 een omgevingsvergunning aan de gemeente Schoten en de heer Ivan DIERCKX. Het college van burgemeester en schepenen beslist, op eensluidend verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar van 24 oktober 2018 als volgt:

“ ...

Toetsing aan de planningscontext

Het goed ligt in het gewestplan Antwerpen vastgesteld bij Koninklijk besluit van 03/10/1979, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28/10/1998 en definitief besluit van de Vlaamse Regering van 07/07/2000.

Het goed ligt, volgens dit van kracht zijnde gewestplan, in een gebied voor dagrecreatie. (...) De aanvraag betreft het voorzien van een fietspark in het sportpark “De Zeurt”. De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

Decretale beoordelingselementen

Uitgeruste weg (VCRO art. 4.3.5)

De Eksterdreef, Kopstraat, Brechtsebaan en Zeurtebaan betreffen voldoende uitgeruste wegen gelet op de plaatselijke toestand.

Toetsing aan de verordeningen

(...)

Gemeentelijke parkeerverordening

De voorliggende aanvraag betreft het voorzien van een fietspark op het bestaande sportpark “De Zeurt”. De parking van het sportpark telt 322 parkeerplaatsen wat al een behoorlijk aantal is. Er dient met de nodige signalisatie duidelijk te worden gemaakt dat bezoekers van het fietspark deze parking dienen te gebruiken. Parkeren op de bermen is niet toegestaan. Er werd advies gevraagd aan de gemeentelijke verkeersconsulent waarbij een aantal aandachtspunten worden opgenomen bij de voorwaarden.

(...)

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Plaats van de handeling

De aanvraag betreft het plaatsen van een fietspark in het bestaande sportpark “De Zeurt”. Dit fietspark wordt aan de westelijke kant van het perceel ter hoogte van de Eksterdreef geplaatst.

Functionele inpasbaarheid

Het onderwerp van de aanvraag is functioneel inpasbaar in het recreatiedomein.

Verschijningsvorm

Het fietspark wordt op 10 meter van de rand van de Eksterdreef geplaatst en op 12 meter van de noordwestelijke perceelsgrens, zijnde een bosgebied.

Het parcours voor de fietsen is geasfalteerd. Er worden twee startheuvels met een hoogte van 120 cm voorzien waarbij de gebruikers kunnen kiezen tussen het normale parcours of

het kinderparcours voor de allerkleinsten. Vanaf deze startpositie kunnen de kinderen en jongeren over een golvend parcours zichzelf voortbewegen door enkel druk te zetten op hun stuur (pompen). Het hoogste punt is 120 cm, het laatste punt -17 cm ten opzichte van het maaiveld. Op deze manier behoudt men een overzicht over het ganse terrein vanaf de zijkant van het fietspark. De verschillende kruispunten geven de gebruikers de kans om de moeilijkheid zelf te bepalen.

De ondergrond wordt afgegraven tot -50 cm waarbij een onderbouw van granulaat (0-31,5mm) 3 m breed wordt voorzien. Hierboven komt een asfalt van 8 cm dik en 2 m breed. De hoogte van de onderbouw varieert in functie van de hoogte van de heuvel ten opzichte van het maaiveld. Op het laagste punt is deze opbouw 25 cm dik, op het hoogste punt 120 cm met telkens 8 cm asfalt. Het laagste punt bevindt zich hierdoor op -0,17 meter t.o.v. het maaiveldniveau en het hoogste punt van de baan ligt op 0,78 meter t.o.v. het maaiveldniveau.

De zones tussen de paden worden voorzien van 7 kolken die aan elkaar verbonden worden met een ringleiding waarbij het water in de bestaande zone kan insijpelen.

Na opbouw wordt de uitgegraven aarde aangewerkt aan de heuvels. Dit wordt voorzien in een hoek van 30° waarop opnieuw wordt aangeplant. Alle uitgegraven aarde wordt gerecupereerd om grondverzet te vermijden.

Er wordt opgelegd in de voorwaarden dat in het centrale (ruitvormige), niet geasfalteerde gedeelte een inheemse boom met plantmaat 16/18 dient te worden geplant.

De aanvraag is mits het opvolgen van de voorwaarden verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Conclusie

De gemeentelijk omgevingsambtenaar beslist een voorwaardelijk gunstig advies af te leveren.

- 1. De ringleiding dient permeabel te zijn, dit wordt opgenomen in de voorwaarden.*
- 2. Er wordt opgelegd dat in het centrale (ruitvormige), niet geasfalteerde gedeelte een inheemse boom met plantmaat 16/18 dient te worden geplant.*
- 3. Het is niet de bedoeling dat gemotoriseerd personenvervoer toegang krijgt tot het fietspark. Dit zal opgenomen worden in het gebruikersreglement.*
- 4. De opmerkingen gegeven in het advies van de verkeersconsulent dienen te worden gevolgd: (...)*

...

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 14 december 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij verklaart, bij monde van de provinciale omgevingsambtenaar, het beroep op 9 januari 2019, als volgt, niet ontvankelijk:

“ ...

Het beroep is onontvankelijk en/of onvolledig.

De onvolledigheid heeft van rechtswege de stopzetting van de beroepsprocedure tot gevolg.

Tenzij nog andere beroepen lopende zijn, wordt de beslissing genomen in eerste administratieve aanleg door het college van burgemeester en schepenen definitief geacht en mag hiervan gebruik gemaakt worden vanaf de bekendmaking van het resultaat van de onontvankelijkheid en/of onvolledigheid bij deze brief.
(...)

MOTIVERING BESLISSING

Het beroep werd onderzocht op zijn ontvankelijkheid en volledigheid, rekening houdend met de geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder met het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (OVD) en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering hiervan (OVB).

De beroepers kunnen conform artikel 53 OVD niet als betrokken publiek omschreven worden.

De natuurlijke personen maken niet aannemelijk dat zij persoonlijk gevolgen kunnen ondervinden van de bestreden beslissing, noch dat zij een belang hebben bij de besluitvorming.

Er wordt op een zeer algemene wijze verwezen naar de negatieve impact van de verkeerstrafiek zonder concreet te stellen op welke wijze. Het mogelijks foutief parkeren door gebruikers van het fietspark is geen gevolg van de bestreden beslissing. Dat de verkeersstroom van en naar het fietspark zodanig zal zijn dat er een gevolg is voor de verkeerssituatie in de omgeving wordt geenszins aannemelijk gemaakt. Daarenboven is het geenszins duidelijk op welke wijze deze zaken voor de beroepers persoonlijke gevolgen veroorzaakt. Geen enkele beroeper woont daarenboven in de onmiddellijke omgeving van het fietspark. De dichtst bijwonende beroeper woont op 900m.

Dat het fietspark bendes, drugs en graffiti met zich meebrengt, wordt geenszins aannemelijk gemaakt, noch worden de persoonlijke gevolgen voor de beroepers beschreven.

Een groep zoals het wijkcomité moet daarenboven rechtspersoonlijkheid hebben om als betrokken publiek beroep in te kunnen stellen.
..."

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Met een schrijven van 21 januari 2019 vragen onder meer de verzoekende partijen de intrekking van deze beslissing van 9 januari 2019. De verwerende partij weigert op 25 januari 2019, bij monde van de provinciale omgevingsambtenaar, de intrekking van haar beslissing van 9 januari 2019.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond én dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

Ter ondersteuning van de hoogdringendheid voeren de verzoekende partijen in de eerste plaats aan dat ten onrechte geen milieueffectenrapport werd opgesteld, ontheffing daarvan werd gevraagd of een project-m.e.r.-screeningsnota werd voorgelegd. Ze lichten toe dat op deze wijze geen gepaste beoordeling kan gemaakt worden van hun grieven inzake mobiliteit en veiligheid.

Ze stippen aan dat ze omwille van proceseconomie in hun administratief beroep enkele prejudiciële vragen hadden voorgesteld, maar dat door de onontvankelijkheidsbeslissing elke discussie ten gronde wordt vermeden en de beslissing van het schepencollege uitvoerbaar wordt.

Volgens de verzoekende partijen betekent dit alles dat, behoudens precies een schorsingsarrest, ze pas genoegdoening zullen kunnen krijgen na de opeenvolgend te doorlopen procedures bij de Raad met telkens het bevragen van het Grondwettelijk Hof. In hun ogen zal dit minstens 7 jaar in beslag nemen. Ze stellen in tussentijd al de ernstige nadelen inzake mobiliteit en veiligheid, zoals door hen aangeklaagd in hun bezwaarschriften en beroepschrift, te ondervinden.

De verzoekende partijen lichten toe dat fietsers, die in aantal zullen toenemen als gevolg van de uitvoerbare vergunningsbeslissing, ernstige of zelfs dodelijke schade op de Eksterdreef als toegangsweg zullen ondervinden. Onder verwijzing naar een dodelijk ongeval in 2005 achten ze die hinder en nadelen niet hypothetisch. De afhandeling van de vordering tot vernietiging komt volgens hen veel te laat om de realisatie van het fietspark te beletten en de dodelijke gevolgen daarvan te vermijden. Vervolgens vatten de verzoekende partijen de vaststaande rechtspraak samen waar gesteld wordt dat de doelmatigheid van een schorsingsvordering afhangt van de behandelingstermijn van het vernietigingsberoep en van de aanvang en snelheid van uitvoering van de vergunning. Ze benadrukken dat de tussenkomende partij op geen enkele wijze aangeeft

wat haar intenties zijn over het al dan niet aanvaarden van de werken. Ze vrezen voor een snelle uitvoering en voor voldoende feiten te worden gesteld. Tot slot menen ze dat er wel degelijk een oorzakelijk verband is tussen de bestreden beslissing en de door hen aangehaalde nadelen.

2.

De tussenkomende partij betwist de hoogdringendheid.

Ze voert in de eerste plaats aan dat de ingeroepen nadelen in hoofdzaak voortvloeien uit de gewestplanbestemming enerzijds en de bestaande sportaccommodatie anderzijds. De bijkomende mobiliteit zal volgens haar in alle redelijkheid slechts een fractie uitmaken van de bestaande mobiliteit. Doordat de ingeroepen nadelen niet hun (exclusieve) oorzaak vinden in de bestreden beslissing kan de hoogdringendheid volgens haar niet aanvaard worden.

Vervolgens betwist ze de ernstige omvang van de ingeroepen nadelen, dan wel het aannemelijk maken daarvan door de verzoekende partijen. De verwijzing naar het dodelijk ongeval waarop de verzoekende partijen zich beroepen, is volgens haar niet dienend, aangezien dit dateert van vóór diverse infrastructurele maatregelen aan de Eksterdreef. Ze somt deze ingrepen vervolgens op. In dat verband merkt ze op dat de Eksterdreef en de Hertendreef deel uitmaken van een fietsknooppunt en een belangrijke fietsverbinding vormen tussen Schilde, Schoten en Brasschaat. De inbreng van de verzoekende partijen duidt volgens haar op het bewustzijn in dat verband en de aldus erkende noodzaak tot voorzichtigheid in hoofde van 'alle' deelnemers aan het verkeer, waaronder de verzoekende partijen zelf, die blijft bestaan ongeacht de bestreden beslissing.

Verder ziet de tussenkomende partij, op basis van het verzoekschrift, niet in welke, precieze en concrete, uit het fietspark voortkomende redenen de mobiliteit en veiligheid ernstig in het gedrang zouden brengen. Dit geldt des te meer omdat bepaalde bezwaren in dat verband op bijval konden rekenen in die zin dat de tussenkomende partij, als vergunningverlenend bestuur, een aantal vergunningsvoorwaarden daarop geënt heeft. In die omstandigheid is het volgens haar volstrekt onduidelijk om welke redenen het tenuitvoerleggen van het bestreden besluit ernstige hinder of nadelen zou opleveren inzake mobiliteit en veiligheid. Een en ander wordt immers door de verzoekende partijen niet in verband gebracht met de bestaande maatregelen in de Eksterdreef, het sportpark of de uitdrukkelijk opgelegde vergunningsvoorwaarden. Tot slot wijst de tussenkomende partij erop dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de ingeroepen verhoogde mobiliteitsdruk voor hen persoonlijk een nadelige impact kan hebben.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Het onontvankelijk verklaren van het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen heeft tot gevolg dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 30 oktober 2018, waarbij een omgevingsvergunning verleend wordt voor de aanleg van een bijkomend fietspark bij een bestaande sportaccommodatie, kan uitgevoerd worden.

Het feit dat een vergunninghouder de werken kan en desgevallend zal starten, vormt op zich geen verantwoording voor de toepassing van de voorliggende procedure bij hoogdringendheid. Het komt aan de verzoekende partijen toe om te overtuigen dat dit gegeven, samen met de persoonlijke, nadelige gevolgen die de uitvoering van de werken volgens hen zal teweegbrengen, een hoogdringende behandeling noodzaakt.

3.

Wat de ingeroepen nadelige gevolgen als gevolg van de tenuitvoerlegging betreft, dient de Raad vast te stellen dat deze teruggaan op een vermeende ‘verkeersproblematiek’ onder de vorm van veiligheids- en mobiliteitshinder. Ze staven deze nadelen door in de eerste plaats de ligging van de wijk ‘Zeurt’ te schetsen. De Raad stelt in dat verband vast dat de verzoekende partijen respectievelijk op ongeveer 1800 dan wel 700 meter van het beoogde fietspark wonen. De E19 scheidt daarbij het gedeelte van de wijk waarin de eerste verzoekende partij woont van dat van de tweede verzoekende partij. De verzoekende partijen staven de veiligheids- en mobiliteitshinder voor het overige slechts uiterst summier onder ‘VIII. SPOEDEISENDHEID EN HOOGDRINGENDHEID’ bij verwijzing naar enerzijds een dodelijk ongeval van in 2005 langsheen het verlengde van de Eksterdreef en anderzijds de toename inzake het aantal fietsers dat de sportaccommodatie, als gevolg van het vergunde bijkomende fietspark, naar hun oordeel zal aandoen.

3.1.

Om de inpasbaarheid van de beoogde toevoeging van een fietspark aan de aanwezige sportaccommodatie onder meer in dat licht bekeken, te garanderen, worden in de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten de volgende voorwaarden opgenomen:

“ ...

Conclusie

De gemeentelijk omgevingsambtenaar beslist een voorwaardelijk gunstig advies af te leveren.

(...)

3. *Het is niet de bedoeling dat gemotoriseerd personenvervoer toegang krijgt tot het fietspark. Dit zal opgenomen worden in het gebruikersreglement.*

4. *De opmerkingen gegeven in het advies van de verkeersconsulent dienen te worden gevolgd:*

- *Er staat een parkeer- en stilstandverbod in de Eksterdreef, aan beide zijden. Parkeren in de bermen is dus niet toegestaan;*

- *Parking De Zeurt telt 322 parkeerplaatsen (incl. mindervalidenparkeerplaatsen), wat zeker al een behoorlijk aantal is. Bezoekers van het nieuwe fietspark die met de auto komen dienen deze parking te gebruiken. Met eventueel de nodige bebording dient dit duidelijke gemaakt te worden aan de bezoekers;*
- *Uiteraard is handhaving in dit geval zeer belangrijk;*
- *Ook controles van de straathoekwerkers en gemeenschapswacht kunnen hier ingezet worden;*
- *In de Eksterdreef is het snelheidsregime 50 km/u en zijn snelheidsremmende maatregelen voorzien;*
- *Als bovenstaande opmerkingen worden nageleefd verwachten wij geen veiligheid en/of parkeerproblemen.*

5. *Tijdens de ontwikkelingen en uitbating van het fietspark dient er steeds op worden toegekeken dat de verkeersveiligheid niet in het gedrang komt.*

6. *Er dienen maatregelen genomen te worden om met signalisatie duidelijk te maken dat de bezoekers hun wagen dienen te parkeren op de voorziene plaatsen van parking De Zeurt en aan te duiden hoe zij via de paden bij het fietspark geraken.*

7. *Er dient een lage en doorzichtige afsluiting geplaatst te worden dewelke inpasbaar is in de natuurlijke omgeving zodat gebruikers niet rechtstreeks vanaf de Eksterdreef toegang tot het fietsparcours kunnen verschaffen maar langs de inrit van de sportvelden De Zeurt worden geleid.*

8. *Het is wenselijk om nu al rekening te houden met de noden van de gebruikers en op voorhand reeds voldoende voorzieningen te treffen om de mogelijke hinder te voorkomen, bijvoorbeeld het plaatsen van voldoende vuilbakken, verhinderen van bemparkeren, ...*

...”

Zoals de tussenkomende partij opmerkt, laten de verzoekende partijen na om, onder meer in het licht van de voorwaarden die inherent deel uitmaken van de vergunningsbeslissing, te duiden in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen aanleiding zal geven tot het vrijwel onmiddellijk ontstaan van veiligheids- en mobiliteitshinder in hoofde van de verzoekende partijen persoonlijk. De verzoekende partijen beperken er zich verder toe eenvoudig op te werpen dat er sprake zal zijn van een toename inzake het aantal fietsers in die zin dat er, gelet op de volgens hen aanwezige veiligheids- en mobiliteitsproblematiek, in hun hoofde, sprake zou zijn van voldoende zwaarwichtige nadelen die de schorsing van de tenuitvoerlegging verantwoorden. De verzoekende partijen maken ook abstractie – nog los van de vraag in welke mate een dodelijk verkeersongeval in 2005 zonder enige duiding inzake de omstandigheden enig uitstaan heeft met de gevolgen van de in het jaar 2019 bestreden beslissing – van de actuele verkeerssituatie en ingrepen met het oog op de verkeersveiligheid. Ze laten ook volstrekt na te duiden in welke zin de ‘verkeersproblematiek’ hen persoonlijk treft en in hun hoofde zwaarwichtig is, laat staan dat het zwaarwichtig karakter in bepalende, hetzij aanmerkelijke mate uitsluitend voort zal komen uit de thans bestreden beslissing.

Bij gebrek aan concretisering van de vermeende schadelijke gevolgen die uit de loutere tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voortvloeien, komt ook het ingeroepen ‘voldongen feit’ of het risico daartoe niet in aanmerking. De Raad dient in dat verband overigens vast te stellen dat in de door de verzoekende partijen voorgehouden specifieke hypothese van een vernietiging na realisatie met de gebeurlijke afwezigheid van een wettige (mogelijkheid tot) regularisatie, de goede ruimtelijke ordening, waaronder ook het veiligheids- en mobiliteitsaspect, een bepalend

criterium vormt bij een eventueel herstel in de oorspronkelijke toestand, dit overeenkomstig artikel 6.3.1, §1 VCRO.

3.2.

Nog los van de vraag of de uiteenzetting van de verzoekende partijen voor wat betreft de 'verkeersproblematiek' reeds afdoende is om het belang bij de vordering tot schorsing en vernietiging te schragen, dient de Raad in elk geval, op basis van het voorliggende verzoek tot schorsing, noodzakelijkerwijze vast te stellen dat ze geen concrete uiteenzetting geven over de mogelijke nadelige gevolgen die ze menen te zullen ondergaan in geval van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Ze beperken er zich in essentie toe voorop te stellen dat "ernstige nadelen inzake mobiliteit en veiligheid" vermeden moet worden. Ze concretiseren niet in welke mate deze hinder, als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen, dermate zwaarwichtig is dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht.

4.

Het loutere gegeven dat de verwerende partij als vergunningverlenend bestuur geen standpunt heeft moeten innemen over de reeds voor haar geopperde prejudiciële vragen vormt hoe dan ook geen persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partijen. Als orgaan van actief bestuur diende de verwerende partij in elk geval de toepasselijke regelgeving zondermeer toe te passen. Het komt een dergelijk orgaan van actief bestuur niet toe om prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof zodat van haar, in het kader van de vergunningsprocedure, evenmin een standpunt daaromtrent verwacht mag worden.

5.

De door de verzoekende partijen voorgehouden manifeste onwettigheid van de bestreden beslissing, wat een beoordeling ten gronde vergt, kan op zich evenmin volstaan om aan ook aan te nemen dat in deze sprake is van enige hoogdringendheid. Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet zijn het bestaan van minstens een ernstig middel en de hoogdringendheid twee afzonderlijke en op zichzelf staande schorsingsvoorwaarden waaraan cumulatief moet voldaan zijn. Een ernstig middel houdt geen hoogdringendheid in en het omgekeerde geldt evenzeer.

6.

De Raad moet dan ook vaststellen dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen redenen blijken die aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om het nadeel waarop ze het belang bij hun vordering steunen, op te vangen. Evenmin blijken er redenen waarom het verstrijken van tijd in afwachting van een uitspraak ten gronde tot zwaarwichtige schadelijke gevolgen zou leiden. Het enkele gegeven dat een dergelijke uitspraak (gelet onder meer op de omvang van het verzoekschrift en de geopperde prejudiciële vragen waarvan de Raad in de huidige stand van het geding bij gebrek aan hoogdringendheid de pertinentie niet kan nagaan) enige tijd op zich kan laten wachten, blijft vreemd aan de vaststelling dat zware schadelijke gevolgen als gevolg van de tenuitvoerlegging niet aannemelijk worden gemaakt.

Waar de verzoekende partijen nog suggereren dat mogelijks de procedure met korte debatten zou kunnen worden toegepast, benadrukt de Raad dat enkel de Voorzitter van de Raad de bevoegdheid heeft te beslissen of een beroep alleen korte debatten vereist. De Voorzitter van de Raad was klaarblijkelijk van oordeel dat het dossier hiervoor niet in aanmerking kwam zodat de zaak behandeld wordt volgens de gewone procedure.

7.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 mei 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS